

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de două ori pre septem
mana: Duminecă și Joi'a. — Prenumera
tia se face în Sibiu la expeditură
foie pre afara la c. r. poste cu bani
gata prin scrisori francate, adresate către
expeditura. Pretinul prenumerării pen
tru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a. ear
pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen

Nr. 25. ANULU XX.

Sibiu, in 26 Martiu (7 Apr.) 1872.

Cu 1 Aprilie se deschide prenumera
tia nouă la „Telegraful Romanu”
pre langa condițiile espuse in fruntea
fieci.

Cu această ocazie rugăm pre p.
t. abonanti a serie lamurită locului afli
rei densilor si postă ultima, incătu sa
corespunda cu numirea postei ultime in
limbă oficială; in fine sa grabește cu
abonamentul pentru că sa ne scim
orientă cu tiparirea exemplarielor.

Editur'a.

Nr. cons. 234 — 1872.

**Preacinstiilor Parinti Protopopii si Ad
ministratori ppesci, Cinstitei Preotimi si
intregului nostru poporu creditiosu din
Archidieces'a Transilvaniei de relegea
ortodoxa resariteana, pace Voue si daru
dela Domnedieu Tatalu si dela Domnulu
nostru Iisusu Christosu!**

Fiind ca se apropia timpul prescris de Statut
ul organic pentru tineretă Sinodului archidiecesanu
anualu, in care au a se consultă representantii cleru
si poporului nostru creditiosu asupr'a trebioru bis
sericesci, scolari si fundationali ale Archidiecesei con
formu asiediamintelor canonice ale Bisericei nōstre
ortodoxe resaritene, — asiā vinu prin acēst'a a con
chiamă pre deputatii — clerici si laici — alesi pentru
periodul sinodalu 1870. 1871 si 1872. la Sinodul
archidiecesanu anualu, ce in intielesulu §-fului 89. din
Statutul organic se va tineea la Duminecă Tomei,
carea in anul acestă cade pe diu'a de 23 Aprilie,
aci in Sibiu.

Totodata in legatura cu circularele consistoriali
din 17 Septembre 1868. Nr. cons. 1015. si 4. Noem
vre 1870. Nr. cons. 911. prin cari V'amu aratatu, ca
sum'a prisosita dupa acoperirea cheltueleloru necesari
din colectele facute pe seām'a congreselor nōstre na
tionali bisericesci din anii 1868 si 1870, precum si a
Sinodelor din 1864 si 1870. — este de 2858 fl. 09 xr.
vinu acum a Ve spune, ca din sum'a de 1824 fl. 04.
xr. v. a. ce s'a adunatu spre intimpinarea cheltuele
loru Sinodului archidiecesanu din anul trecutu 1871
a prisositu . . . . . 498 fl. 24 xr.

carea adaugându-se la sum'a de
susu. . . . . 2858 fl. 09 xr.
face. . . . . 3356 fl. 33 xr. v. a.
ear' cu interesele la olalta da su
m'a de . . . . . 3560 fl. 82½ xr. v. a.
si se afla depusa spre fructificare la cas'a de pastrare
din Sibiu manipulandu-se prin Eforia archidiecesana.

Si fiind ca sum'a această nu este anca de ajunsu,
spre a putea intimpină tōte spesele congresuali si
sinodali, asiā Ve poftescu, Iubitilor! că să faceti si
acum colecte in parohiele singuratice pentru intimpin
area cheltueleloru Sinodului, si sumele adunate să se
administredie in modul usitatul la Consistoriul archidie
cesanu epitropescu celu multu pona joia din Septem
bră luminata.

In fine provocu Comisiunile esmise in Sinodulu
anului 1871. că să pregătesca lucrările, ce li s'a in
credintiatu, asiā incătu inainte de deschiderea Sinodu
lui să le potea prezenta Presidiului.

Sibiu, din siedintă consistoriale tienuta in 16
Martiu 1872.

Alu Vostru alu tuturor

de totu binele voitoru
Archiepiscopu si Metropolitu

ANDREIU.

(L. S.)

Nr. cons. scol. 58. 1872.

**Catra Inspectoratele districtuale de scole
din Archidieces'a nōstra greco resar
teana in Ardealu!**

Inaltul Ministeriu reg. ung. de culte si instruc
tiune publica a adus la cunoștința acestui Consis
toriu archidiecesanu, ca o parte insemnată a scolelor
nōstre confesionali, unele togm'a si din cele nou edifi
cate seu adaptate (renovate) — neavandu tōte rece
rintele prescrise de §. 27. art. 38. din a. 1868 — nu
suntu corespondătoare, si ca la edificarea si adaptarea
scolelor nu se ia pretutindenea in bagare de séma
dispositiunile din mai susu citatulu §-fu. — Eviden
tele si totu odata tristele urmari ale acestei impre
jurarunti suntu: ca devenindu astfelii de scoli in intie
lesulu §. 15. art. 38. admonate, — crestinii nostri
voru fi necesitati, nu spre putin'a loru dauna materi
ala, si cu sacrificii indoite, — a si edifică alte scoli
nōne, seu déca nu, a si perde scolele sale confe
sionali.

Spre evitarea acestor rela mari si evidente, Con
sistoriul archidiecesanu cu provocare la circularele
sale din 27 Martiu 1869 Nr. 315. si din 4 Iuniu 1871
Nr. cons. scol. 125. nu intrelasa si cu ocazia această
a pune la inim'a Preacinstiilor vostre cu totu adin
sulu caus'a cea momentosa a scolelor nōstre, si a
Ve provocă: se conlucrati din tōte puterile, c'a tōte
edificiile de scola, precum si intregu invenitiamentul
din tractul concretiu conducerei Preacinstiilor Vos
tre sa se intogmăcea si provăda conformu recerintie
loru legei scolare, — recomandandu-Ve cu tota ser
iositatea acelu zelul si acea activitate, ce o pretinde
santienti si momentositatea causei, — de un'a, si de
alta parte responsabilitatea ce a Ti luatua asupra-Ve fa
cia cu biserica si natiunea. —

Cu deosebire, ce privesce edificarea de scoli nōne,
sau adaptarea (renovarea) celoru existente Consistoriul
archidiecesanu afia de lipsa a ordină procurarea celu
putienu a unui exemplariu din colectiunea de plan
uri pentru edificii scolastice edata de consiliariul
de sectiune Gönczey Pál, si aprobatu de In
altul Ministeriu, — pentru fiesce care tractu protop
escu, spre care scopu ve-ti avea Preacinstiile vostre
a substerne in cōce in celu mai scurtu timpu neinsem
nat'a suma de 1 fl. v. a. pentru cari bani apoi Consis
toriul archidiecesanu va procură planul respectivu
insusi si la tempulu seu lu va tramite Preacinstiilor
Vostre spre intrebuintare, avendu acel'a a servi de
indreptarii in viitoru pentru fia-care comuna biseri
căsa din tracturile protopesci aternatōre la cladirea
seu adaptarea scoliei sale, insa numai dupa previa apro
bare din partea Consistoriul archidiecesanu, că senatul
scolariu.

Sibiu, din siedintă Consistoriul scolaru archidiecesanu
tienuta in 7 Martiu 1872.

Pentru Esc. Sea Par. Archiepiscopu si
(L. S.) Mitropolitu.

Nicolau Popa.

Ce-va despre necessitatea instructiunii.

Willst du immer weiter schweifen
Sich' das Gute liegt so nah'
Lerne nur das Glück ergraffen
Denn das Glück ist immer da.

Göthe.

(Urmare).

In congresulu nostru nationalu bisericescu din
urma intre alte petiuni — incursera si petiuni
dela unii invenitatori din Banatu, in care nici mai
multu nici mai putienu nu se cerea, decătu emanci
parea loru de sub preotime si dreptulu de a fi ei
representati că atari in sinode si in congres. Fis
care omu luminatul au potutu vedea, ca petiul a-

tru celelalte părți ale Transilvanie si pentru
provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl.
îéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru
princ. si tieri straine pre anu 12 ½ anu 6 fl.

Inseratele se plasescu pentru întări
óra cu 7 cr. sîrbi, pentru a dôu'a óre cu
5 ½ cr. si pentru a trei'a repetite cu 3 ½
cr. v. a.

cesi'a si in opunere nu numai cu liter'a statutului
nostru organic — ci cu intregu principiu con
fessionalu alu scolelor nōstre, sistematizat in ace
iasi "statutu organic". Invenitatorii nostri potu
esercita tōte acele dreptori, ce le acordă biserică
prin constitutiunea ei resp. prin statutul nostru
organic mai de aproape, la sfacare madulariu si ei;
petiul amintit mergea intr'acolo, de a face inven
itatorii una casta separata in tempulu acel'a, cāndu
si castele, ce le-a creatu tempurile trecute, se rumpu
si desfăntidie si cāndu se prochama libertatea si
egalitatea. Ori-căto de strina s'u vediu acēsta
cerere a invenitatorilor nostri, totusi si-au aflatu
aperatorii sei acēsta idea nouă — si ce este mai
de mirat, din partea unui barbatu, ce nu are numai
nisce daruri si talente obicinuite, dura care are fa
vorul de a fi luminat de provedintia intr'o me
sura mai mare. Dara nice nu poate altintrelea
face, caci cu putienu mai inainte sprigini cu totu fo
culu in jurnalulu seu — de-si fără nici o baza si
argumentu — acēsta manifestație a invenitatorilor
loru. Decear n'aru face asiā, cum aru hrani spe
rantia de a fi purtat de popora pre omuru — (in
"Pricolicicu"!) Eu insa dicu cu dorere la locul
acest'a, ca cāta vreme Provedintia ne va tramite
astfelii de barbati; — ea este neamica natiunei nōstre.
Venatul de popularitate, — omorindu consinti'a
— se urca pâna la atâta patima, incătu e in stare
sa sacrifice si sa aduca in stagnatiune totu progre
sul. Unu obiectu de predilectiune alu invenitatorilor
nostri in adunările loru este emanciparea loru.
Nu este vin'a loru, pentru ca a gresi pote orice
insa a-i indreptă este datorint'a morale a celor lu
minati —

In fine paresindu terenul odiosu alu critisarei,
sa aplicāmu rezultatele criticei la miscamintele, ce
se facu cu invenitamentul nostru nationalu. Precum
in natura non datur saltus" asiā tōte sariturile
suntu pasurile cele mai nesigure si pericolose. La
o cladire este necesariu inainte de tōte de a se face
unu fundamentu solidu si apoi pre acest'a a se urmă
mai departe edificiul, caci din contra fundamentulu
fiindu debile, cladirea intréga este debile si ame
nintia a se ruine. La radicarea invenitamentului, dela
care depinde buna starea materiale a ori-cărei na
tiuni, trebuie inițiatu in mass'a poporului, pentru
radicarea stărei sele intelectuale; pâna acum sun
tem inca departe de aceea, că sa si indepiinitu
cele mai ardintorie trebuinte ale poporului nostru.
Poporul nu este adusu bateru nici in aceea posi
tione de a se satură din farmiturile domnilor loru.

Ce privesce trecutulu, este forte adeveratu, ca
pâna inainte cu 20 ani scolile nōstre erau de totu
rare. In restempulu acestor ani s'a facuto pa
suri mari pre terenul invenitamentului. Tempulu
acest'a au fostu pre scurtu, decătu că sa se fia po
totu preste totu face mai multu. Lângă scurtimdea
tempulu au msi impedeclu si starea storsa a po
porului, lips'a totale de fonduri etc. Spiritulu or
ganisatoriu alu Escolentie Selu, Parintelui nostru
Archiepiscopu si Mitropolitu, ce s'a estinsu in pe
riod'a acēst'a si asupr'a scolelor nōstre, au facutu
ca confessiunea gr. orientale a românilor din Ar
deiu sa intreacă si in privint'a invenitamentului pre
alte confessioni de aceleasi condițiuni seu pote in
unele privintie de condițiuni mai favorabile. To
tusi sa lasāmu in privint'a acēst'a, sa vorbescu unele
date statistice asiā, dupa cum se potu ele vedea in
statistică cea mai nouă si pote cea dintâi in fe
liulu seu in regatul Ungariei, precum s'a datu din
partea biroului statisticu din Pest'a. Pentru a face
pasii siguri spre progresu in tōte, si pentru
a calcula la viitoru, nu ajunge numai a con
sulta trecutulu, dura este de lipsa a cunoscere pre
sentulu. Numai din cunoștința exactă a presitelui
pote cine-va judecă, ce mai lipsesc si a compară,
ce facu alti si cu cătu stag altii mai bine — si a

nesuf pre a-i face si drumulu, cu care au remasă inderetu.

Pre noi români de buna séma ca ne interese să mai de aprópe o compariune internațională și interconfesională în miscamentul invetimentului poporului.

Dupa o atare compariune rezulta in cifre, ca in Ardeal și Ungaria frequentădintre copii obligati de scola.

I. Dupa naționalitate.

In Ardeal	in Ungaria.
Români 33 1/5 %	27 3/6 %
Magiari 42 "	51 1/11 "
Nemți 79 3/5 "	67 "
Serbi —	35 3/5 "
Slovaci —	49 1/5 "
Ruteni —	41 4/5 "

II. Dupa confesiuni esu din scola pre-fia-care anu copii ce potu ceti si serie

In Ardeal	in Ungaria.
greco-orientali 14 1/3 %	14 4/5 %
greco-catolici 10 9/10 "	10 1/2 "
romano-cat. 20 1/3 "	16 1/2 "
reformati 20 9/10 "	20
unitari 19 1/5 "	—
iudei 6 1/2 "	—

III. Pre unu invetitoriu vine salariu anualu.

In Ardeal.	in Ungaria.
La greco-orient. 97 1/2 fl.	229 1/3 fl.
" gr.-cat. 74 1/6 "	103 1/2 "
" rom.-cat. 132 1/2 "	186 1/2 "
" reformati 198 "	225 1/2 "
" unitari 88 1/1 "	—
" iudei 271 "	331 1/2 "

Reproducerea comparativa a acestor date ne induce a cunoscere, ca dupa naționalitate nemtii (sasi) au scolele cele mai bune; magarii ocupă cu sculele lor locul celu mai bunu. Iera dupa confesione vinu in locul primu: Reformatii (cu deosebire evangeliicii), apoi catolicii și cele-lalte confessiuni. Imbucuratoriu este din punctu de vedere confessional imprejurarea, ca atat in Ungaria catusi in Ardeal urmădina dupa rom.-cat. pre o treptă mai inalta greco-orientalii; anumitu comprehendu-i cu greco-catolicii, se arata, ca cu 4% stag mai bine cei dintău, decat cei din urma. Asemenea si in privint'a salariilor, ce vine pre unu invetitoriu diametral in Ungaria platescu greco-orientalii pre invetitoriu cu 126 fl. mai bine, iera in Ardelu cu 23 1/2 fl. mai bine ca greco-cat.

Unu calculg diametralu aprosimativu a tuturor confesiunilor din regatul Ungaria arata, ca

in Ungaria se platesce unu invetitoriu cu 208 fl. iera in Ardeal numai cu 130 fl., va sa dica pana sa se urce la salariul de 300 fl., dupa cum prescrie legea scolară mai trebuie in Ungaria 92 fl. pre unu invetitoriu, iera in Ardeal considerabil a suma de 170 fl.

Invetimentul nostru confessional national comparat cu trecutul, potemu dice, ca este enorm de mare, comparat insa cu cele-lalte confessiuni este micu; comparat cu idealul de scoli alu legi scolare de statu este de totu micu. Confessiunea greco-orientale, deca au facutu atat'a, catu dupa puterile materiali, de care dispune, dupa scurtimea tempului si dupa alte impregiurari nefavorabile, potea sa faca — este pre deplinu rectificata atat'a inaintea regimului si inaintea tuturor. De aceea la confessiunea greco-or. nu se poate aplică observarea consiliariului ministerial Carolu Keleti, sub a cărui conduce s'au tiparit, statistic' esita de curendu de sub tiparit pre basea datelor cu lese in an. 1870. Numitulu consiliariu se exprima:

"Nu aru si cine-va indreptatit, privindu starea cea de totu rea a invetimentului, sa nu faca responsabilu pentru acest'a nici pre nationalitate, nici pre regim, care numai de curendu au devenit iera regim patrioticu, ci sa faca responsabilu directu numai pre confessiuni si pre preotimea concernenta?"

Déca dlu consiliariu ministerialu Keleti aru aplică observarea d-sele si la confessiunea gr. or., potemu dice, ca in "sumum jus" aru comite "sumam injustitiam." Nu este nici o mirare, ca sasii din Ardeal stau cu invetimentul pre o treptă mai inalta, căci ei si-au asiguratu buna starea materiale in tempii cei grasi ai privilegiilor. Din contra românilor au fostu oia blanda, pre care o a muls'o pana d'abia au statu pre pioce. Poporului românui i trebuie tempu pana sa reparedie mai intâi trecutul si apoi sa se mesure cu alte natiuni.

(Va urmă).

Epistole dela tiéra.

Domnule redactoru! Dupa cele ce se intempla si se continua pre tota diua in giurul nostru, si anumito intre noi români, dupa atatea daravere fără nici unu scopu si folosu, dupa stătea elevete denuntiari si insulte căte se mai arunca astazi contra celor mai bine meritati barbati ai nostri; dupa atat'a neincredere căta s'a mai incubatu astazi intre barbatii nostri de litera, amu statu multu la gânduri: déca ore sa ve mai scrio, ori mai bine — doră spre a scapă de o napastia neasceptata sa-mi aruncu la o parte condeiu odata pentru totu-déon'a, ca sa nu mai scie salba de omu ca a-siu si mai invetiatu si eu cându-va carte. Intr-

cea mi-am adus aminte ca fi-ieratul dasculu meu si deduse odiniora multa ostenela pana cându me invetiá-se a face literile, — si carele de căte ori me invetiá a scrie avé o distractiune foarte placuta a-mi furnică palm'a cu linealulu seu la cea mai mica erore, si asiá eata m'am resolvit a-mi mai cercá noroculu spre a ve mai scrie, că sa nu-mi viu de totul totu. Ba nu, — pardonn! nu a scrie ci a mangi, căci vedi d-ta bine domnule redactoru, cei dragi de omeni buni, de o rutina si tacto foarte finu, de o cultura unica in feliulu seu, de o sciintia universala si politica inalta si inca foarte inalta, astara cu cale a taesa pregratiosu — de magituri cele ce se scriu in diuariulu d-v.

Noi suntemu datori inse a tacé si a luá in nume de bine tóte nomenclaturile căte ni se dau si iesu din partea acestoru barbati mari, cari precum ni se pare aru avé post'a de a trece de infabili, de-si totu domnia loru au combatut de atatea ori pericolos'a si intr'adeveru ridiculos'a dogma de "insalibilitate." Sa nu ne prinda mirarea, deca Pius din Rom'a, — descendentele familiei Ferretti, — omu muritoru si patimasiu că toti omenii din lume, — carele de siguru recitedia si elu că toti popii psalmulu profetului Davidu: "eata intra fără de legi m'am zemislitu si intru pecate m'a nascutu maic'a mea" se crede pre sine de insaliblu, pentru ce se nu mai aiba totu acestu gusto si alti omeni asemenea muritori, de a se crede pre sine intocmai insalibili, celu putienu in politica? Darearo bonulu Ddieu, — că acesti omeni sa sia intr'adeveru insalibili, si ei cari creda si numescu de mangitori pre toti căti nu suntu capaci a li intielege scopulu politicei loru, si prin ormare 'si mai au si ei opinionele loru proprii, — sa salvédia onoreea națiunei, si sa ni-o conduca la adeveratulu limanu alu sericii. Pre calea inse pre care a apucato insalibili nostri, — cu deosebire atacurile, si batjocurile loru ce le varsa in abundantia asupra tuturor căti nu tresaro la comand'a loru si nu li se sciu inchină neconditionat, — pre mine unulu nici cându nu me indreptatiescu a potea spera vre-unu bine pentru națiunea si poporul nostru.

Că omu din provincia isolatul, — si avisatu a traí retrasv, punendu-mi la ordine trebile economice, nu aveamu mai mare placere cându-va in viétila mea decat dupa ce poteamu conversa putinela cu vecinii mei, omeni tierani — omeni naiyi si bani, despre trebile nóstre diverse — apoi sa me ponu sa frundairescu jurnalele române. Li ceteam cu atenție, li ceteam cu pasiune si placere, astămu in tresele lucruri instructive, simtieam oresi-care desfatore si unu nutrimento pretiuitu pentru inima si spiritu. Astazi inse, crede-me dle redactoru, cându iau a mâna jurnalele nóstre române, pare ca me prindu fiori, li desfac oresi-cum cu sfala si le

perulu, si au săngerat facia că se onoreze cu demnitate pre unu erou ce s'a destinsu pentru ei in atatea victorii.

Nisice datini foarte miraculose, si in parte de o naivitate miscatorie, s'afila la selbaticu indianu, credu in memorirea spiritului si dieu, ca dupa morute caletoreseu pre mare pre unu chitru si la tiermură de cea parte i primeșce apoi o matrona, cărei a treboie sa-i dea unu tributu ore care inainte d'a li se dá intrare in "insul'a celor fericiti." Monindu cine-va dintre densi, cei remasi lu incungiora si plângu in giurul lui. Dup'ace'a se punu lângă elu tóte vestimentele lui cele mai frumose, i dau armele si lu asiédia p'unu patu radicatu unde remâne mai multe septemâni. In urma dupa unele ceremonii particularie, ce stau in legatura cu superstitionile loru de farmecatorii se pune mortulu intr'unu sicriu de lemn si se duce la grópa. Spre grópa mergu inaintea lui 2 femei preserându cenusia preste ale, semnificându prin acest'a ca rentorcerea in locuintiele celor vii i este oprita. Iera in grópa se depunu mancari, beuturi si alte lucruri necesaria unui caletoriu; uneori ingropau cu densulu si unu calu, ca sa pôta merge calare "din colo" de va dorii.

Tatarii tate calulu, celu mai bonu alu mortului si-lu manca consângenii si amicu. — O craciină in Guinea sup. róga mortulu, ca cându aru stă in poterea lui, sa remana, se móra, séu nu. De muriá cu tóte acestea, preotii apucau pre mortu de nasu si-i punean intrebările acestea: de ce ne-ai parasit? ce ti-a lipsit aci la noi? cine e de vina la mórtea ta? s. a.; in urma 'lu ingrópa intre cantari si hocituri. La fruntași tienu hociturile căte optu dile. — La locuitorii din Madagascar era datin'a ca reslatita intre poporele cele selbatice. Negrii pe

FOISIORA.

Datenile la immormentarea mortilor din vechime pana in tempurile noastre.

(urmare).

Gothii — unu ramu foarte insemnat a rasei germane, cari locuiau in Transilvania si România de astazi, cându murea unu rege i radicau unu rogu din armele rapite dela inimicu si tieneau o comedare foarte mare. Si la acesta femeile se supuneau mortiei de voia buna, indata ce-si pierdeau socii, si servitorii se aruncau de pre stâncă deca le mureau stapâni. E cunoscuta istoria lui Alarich regele Estgotilor. Ca sa-lu scape de vindicta romanilor, contr'a căror'a sa radicatu mai de multe ori cu batalia, laru inmormentat in alvia riuui Busento, si că sa nu scie nimenea de acesta, pre captivii, cari au fostu presenti i ucisera pre toti.

Gallii aveau datina foarte crudele, déca moria unu omu mórtie grabnica si déca se nascea celu mai micu prepusu, ca dora densulu s'aru si ucișu, atunci se ucideau muierea si sclavii lui, dupa ce mai intău se torturau in modulu celu mai infricosat; cându jelea 'si lasau perulu ne ordinat in diosu, care de almentrea lu pieptenau in susu si-lo innodau in cresctu. Ei credeau ca spiritele loru traiase dupa mórtie in alte corpori. —

Despre Huni, acelu popor nomadicu din Asia, cari erau atati de uriti la fatia, incătu numai de priirea loru te prindeau fiori, ne spune istoria, ca cându a morit Atila regele loru, in diu'a cununie cu frumos'a Illico (453 d. Ch) plangendu amaru si au tajat

cetesecu cu gróza; iéra déca me intréba căte enu omu bung cu naivitatea tieranésca? Ce mai díeu novele? Ce se mai aude din lume? ce mai scriu invetiaii nostri? stau uimitu și nu sunto in stare a-i potea dá unu responsu de dai domne. Cându primiu mai de une-dile nr. 13 din „Albin'a“, me astému togmai in societatea placuta a unui amicu stimatu a-lu meu — cu carele nu me intelnisemu de multa vreme, togmai povesteamu si ne aduceam aminte cu o suvenire dulce, despre dilele petrecute laolalta in copilaria si junetie pre la scoli, cându eata primirâmu nrulu amintit. L'amu cetitu, si ni-amu uitatu lungu unulu la altulu, fără a dice unu cuventu. In urma ne intreba ámung unulu pre altulu: óre díeu ce vréu ómenii acesti'a? glumescu? facu siaga? ori ca densii s'au conjuratu a ni díce la prapashia numai că sa-si indestolésca ambitiunea? Óre ast'a a meritato nemuritoriul nostru parinte Metropolită pentru luptele si ostenelele sele aduse pentru poporul să națiunea sea de ani 26 incóce? Ce, sa se afle ómeni intre noi cari sa-lu mai si amenintia cu atât'a desprietu — ca-i voru face a m a r e s i urite dilele vietiei?

Conversatiunea năstra placuta ni se presacă aci într'o disputa serioasa, ce dură o noptă intréga. Căteva díle mai tardiu si din intemplantare mi vine la mâna si diuariul român din Bucuresti „Romanulu“ aparut in 13 Fauru, adeca in un'a si aceasi dí, cu nrulu 13 din „Albina.“ — Si ce sa vedi? pre cându art. de fondu alu „Albina“ despre care amintim mai susu pórta datulu 13 Fauru, totu acestu datu alâmu apoi si la o corespondintia datata din Vien'a, in „Romanulu“ — aparut dupa cum amintim totu in 13 Fauru, o corespondintia subscrisa de pseudonimulu „Camiliu“ plina de cele mai infame denontari si calumnii reutacióse, că care numai unu omu fără simtu si fric'a lui Ddieu mai pôte nascoci. Intrég'a corespondintia e una capu de opera scrisu cu veninu mai negra de cătu negrél'a insasi, — déma numai de unu iesuitu séu ultramontanu.

Departă sa fia dela mine ori-ce suspicionare, că cându a-siu vré sa díeu, ca autorul articolului din „Albin'a“ esfu in 13 Fauru, sa fia avutu vre-o scire despre coresp. lui „Camiliu“ din „Romanulu“ aparuta in Vien'a totu in 13 Fauru, au fostu acésta — dupa cum credu eu numai o casualitate; intr'aceea e totusi unu ce misteriosu, ca doi voi-nici români, in dôue diuarie române, din dôue tieri române in un'a si aceasi dí sa se intréea a se descarcă cu atât'a vehementia asupr'a unui'a si acelui'a si barbatu.

Mi ve-ti dice pôte dle redactoru, ca nu merita a mai schimbă vorbe inca si despre pascuilelou

pseudo-nimuloi „Camiliu“. Cum? d'apoi nu vedesi d-ta ca d. B. dela „Albin'a“, astă cu cale a se ocupă in căti-va nri anumitu cu corespondintia lui „Camiliu“? Vei sci si aceea firesce ca cum si pentru ce! —

Ea unulu — carele si alteum forte arare orisum in puselivnea de a căti „Romanulu“ nu multu me miru: déca cum — si ce felu de motive au indemnata pre redactiunea „Romanului“ a primi in colonele sele amintit'a coresp.? Noi scimpré bine, ca intre alte nenorociri la noi mai esista inca si acea impregiurare fatala, ca fratii nostri de preste Carpati abia ni mai cunoscu pre noi ardelenii; ei se interesă, se ocupă cu politică lumel mari — din afara mai multu că de starea si de politică patriei lor proprie; cunoscintiele loru etnografice se estindu in ori-care alta parte mai multu decât in partea nostra — adeca spre a ne studia si cunoscere pre noi români din Austro-Ungaria. Voru si vre-o 10 ani de díle de căndu avuiu placerea a conversa cu unu barbatu eruditu, dara si altcum forte respectabilu din România, carele-mi spunea ca a venit in Ardele spre a face voagiuri. Omulu meu i-mi scia forte multe din tierile frumose ale Europei occidentale, inca din vorbirile lui mi se pară, ca densulu cunoscerea mai de aproape Franci'a, decât patri'a sea natala, iéra Parisulu mai bine decât Bucurescii. Lu intrebaui apoi si eu la rendu: déca, — si cum i se pare de Transilvania nostra? Ei bine, — sa-ti spunu — frate 'mi response voagiariulu meu român, sa-ti spunu — frate 'mi dise — ca „am remas surprinsu de căte amu vediutu pre la voi — in tiér'a némtiulgi. Calatorindu — dice — dela Brasovu la Sabiu si de aci pâna la Clusiu, amu astă in tôte părți o multime de români, si amu audiu in tôte părți vorbindu-se mai totu românesce, voi trebuie ca sunteti multi români p'aici!“ Postim acum — omulu meu român din sor'a nostra „Romania“, vecinulu nostru celu mai de aproape era p'ací sa móra cu tôte cunoscintiele sele imense, — fără că sa fia surprinsu căci a astă in Ardele o multime de români, că audiu in tôte părți vorbindu-se românesce; Déca fratii nostri din România, napaditi si ei cum suntu de o multime de banuale nutritie de o mia si un'a de neintielegeri ne cunosc inca si pâna astă forte putinu, apoi ce mirare déca căte unu siarătanu ascunsu se folosesc de ocasiune spre a-si versă veninu seu si in căte unu jurnal din România, contra acelora barbali ai nostri — pre cari densulu nu-i pôte suseră din cause forte misteriose. Reint'a si setea de resbunare la ce nu duce in asta lume rea pre omulu patimosu! Déca dlu Redactoru dela „Romanulu“ aru si petrecutu timpu mai inde-

lungatul intre noi, déca aru sci densulu suferintele si necadiurile nôstre, déca aru si astă ce-va mai d'aprove si despre asuprile si luptele clerului român ortodoxu d'aci, — atunci d'a, aru si potutu usioru astă unde l'a strinsu curelele pre corespondintele seu, pre pseudonimulu „Camiliu“ atunci, cându face amintire in corespondintia sea despre cele 100,000 flăcă subveniune pentru clerul ortodoxu, că cându vedi domne numai acestu cleru seracu aru si primitu acea subveniune, si că cându acésta s'ar fi castigatu cu pretiulu tradări.

Déca dlu redact. alu „Romanului“ s'ar si astă sia numai căte-va díle in anii 1863—64 in Sibiu, usioru s'ar si potutu convinge, ca cine au fostu p'atunci aderintii si executorii planurilor băronului Reichenstein celui poternic pre acelle timori? Si cine au fostu cei ce se grabeau a alergă pre intrecute oblu la Vien'a? De aru sci dlu redactoru alu „Romanului“ sia numai a 10 parte din cele intemplate la noi de vre-o 20 de ani incóce, m'asim prinde ramas ca domnia sea (dlu redactoru alu „Romanului“) insusi s'ar minună si s'ar intrebă pre sine: Óre de unde au potutu scôte corespondintele seu Vienesu cele ce i lea scrisu?

(Va urmă.)

Din Comitatul Clusiu, Martiu 1872.

Mulț Onoreta Redactiune! Vediendu, ca in acesta prelevită fóia nu s'au referat nimicu despre viati'a nostra municipală din acestu comitat, vinu cu permissiunea onoratei redactiuni, a referă onoratului publicu ceterior despre cele petrecute cu organizarea acestui municipiu, că sa fia pastrate veștiilelorui.

Precum vi s'au reportat cu alta ocasiune, comitetul comitatensu constă din 320 membri, jumătate virili si jumetate alesi, dintre cari români suntu 15 virili si 57 alesi = cu totalu 72, si de óre ce in dôue cercuri se face o alegere suplóre, de aci inca sperâmu a reesi cu 10—12 membri, si asiá in suma rotunda voru si 80 membri români, — adeca a patră parte din comitetul comitatensu.

Trecandu acum la propri'a restaurare a municipiului, voiu a comunică numai pre scurtu, despre siedintele noulei comitetu comitatensu tenuite in 28, 29 si 30 Decembrie 1871, urmatorele:

La inceputul siedintelor s'au declarat la initiativ'a comitetului supremu, si limb'a română de limba oficiosa a comitatului precum era si pâna acum, denumindose unu notariu pentru duocerea protocolului si in acesta limba, s'au verificat membrii virili si alesi, si apoi loandu-se la pertractare insusi actulu restaurarei, s'au alesu comissionea candidatore sub presedintia comitelui supremu — statătorul din 6 membrii cu 1 român Teofilu Hossu, si s'au votatul pre membri e o missiune i pérmanente (allandó választmany:) constatătorul din 32 membrii ordinari si 8 suplenti dintre cari dupa scrutinare s'au astă alesu români 8 ordinari si 1 suplentu cu uumele: Lad. Vaida, Vas. Rosiescu, Gavrilu Popu Alecsiu Popu, P. Nemesiu, Maximu Lazaru, Teofilu Hossu, Anania Trombitas, si Grigoriu Chiffa. — Totu odata s'au votatul si pentru membrii comissionilor verificatori, si in fia-care s'au alesu căte unul doi români. — Se intielege de sine, ca fiindu noi români in minoritate absolută, nu voturile nôstre, ci cele ale membrilor magiaru au decisu rezultatul alegerei.

In siedint'a a 2-a s'au inceputu restaurarea oficialilor comitatensi pre bas'a candidarei respectivei comissionei. — Aci s'au desvoltatul apoi o luptă pre viétia — firesce numai cu siedule tipurite si nu cu focosinri in mâna. — Fia-care aspirante cu matadorii sei umblă si venă dupa voturi cu felicitate cortesfogasuri. Pre tôte posturile s'au votatul, numai vice comitele s'au alesu in persona démoa de increderea generala a D. Paulu Macskás per acclamationem la propunerea m. P. Nemesiu asemenea candidatul la acestu postu. —

Resultatul alegerilor e satia cu români: a) la centrul comitatului: de fiscal: Ioanu Petranu advocat, de vice notariu primariu Ioanu Isacu fostu practicante judecatorescu; b) la sedri'a orfanale: nici unul. c) intre 10 judi cercualii: doi români: Nicolau Pa-

tramiteau familiei. — Isedonii, cari locuan tienuturile unde se astăi mortul mongolii si tatarii, faceau din craniu vase de bentu pre cari le infrumsetau in totu chipulu si le purtau cu sine. — Caraibii din Guyana, dupa cum spunu caleitorii, ce umbia pre acolo, arunca dela sine totu ce a atinsu mortulu in yiétia, si cei ce au locuitu in'to casa cu elu aterna in aeru tôte sculele loru, că sa iésa miroslu celu de mortu. Cadavrulu nici odata nu-lu scoteau pre usia ci pre feréstă, credindu, ca altintre spiritulu lui se intorce că neluca. — Hottentotii coloreau cadavrele galbenu si no-i jeleau, pâna cându nu crescea ierba pre mormentu, care de fric'a animalelor rapitorie lu faceau tare adencu si-lu acopereau cu petrii. Unii si storeau lacremi cu piperiu séu alte midilöce iritatorie. — Forte curioasa e manier'a cu care tractau locutorii primitivi din Virginie a pre catichii (capeteniele) loru. Le trageau adeca cu mare dibacia pelea josu, curatau ósele de carne si le lasau sa se usuce la sôre, trageau pelea iéra preste ele si o umpleau cu nesipu. Astfelui preparat se ducea apoi si se ingropă. — Insulanii din Formos'a (litoralul orientale din Chin'a) usuca mai intâiu mortii la focu, i tienu trei ani in case si dupa aceea i ingrăpa.

Dincolo de Gangu pre semi-insol'a ostu-indica spre nordu si ostu dela Chin'a se intinde regatul Tunkin, numit u Tongkin, Tonkin séu Tonquin. Locitorii acestei'a cându se apropia momentele din urma la unu bolnavu i punu preste fatia o panseura séu o batista cu care i prindu resuflu celu din urma si sofletulu. Pre calea mortu nu-lu ingrăpa apoi pâna cându nisee divinatori séu auguri nu le desemna diu'a, care aru si mai acomodata pentru acésta, astfelui se intempla forte adese ori, că sa remana neingropat si căte unu anu intregu.

Petru-Petrescu.

(Va urmă.)

si I. Stăpinișanu, d). Dintre 10 Tutori cinci au fost români cu câte 200 fl. leașa. — e) Phisycalul și 6 sub medici toti unguri, deși a concursat și români. Apoi mai avem denumiți între sfidnicii de manipulare vre-o 2—3 români.

Prin acești puțini ampliați au cogetat fratii magiari, a ne împlini postulatele și pretensiunile juste și ecuabile ale românilor din acestu comitat în unu număr de 125130 mii susținute. — Aci încă amu observat, ca proverbial român: „cine împarte, parte și face“, e basatu pre experientia vechia dureră, și se derivă din temporile cele mai vechie, dar durere, ca și adi se adeverădă.

Inainte de a trece la siedintăa ultima din a 3-a, voi să descrie și rezultatul conferințelor tinute de membrii români ai comitetului com. în locuința societăției de lectura română din Clusiu.

Membrii români adunați în număr pînă la 60 pentru congregația prima com.: au tenu intruire în totă diu'a sub decursul congregației, — s-au constituit într-un partit național al comitatului, și au stabilit o programă pentru o procedură solidară în toate cauzele naționale publice și private comitatense, — și au ales pentru conducerea afacerilor partitului național — un comitet central, constătator din 9 membri, și comitete filiale pentru fiecare cercu de alegere.

Partitul național, după stabilirea programei susmentionate — subscrise de toți membrii prezenti, — și după constituirea sa și statorită listă oficialilor, pre care se votăză membrii lui. — Deși partitul național nu a pretinsu nici jumătate dintre oficialii comitatensi, ci numai a trei-a parte, — deși noi români amu încercat să facă un compromis în privința alegătorilor, cu matadorii fratilor magiari, și ne-amu arestatu aplecați să ne mantuim pentru unul său celalaltu post, însă totu incercările binevoitoare au fostu diedarnice, căci trușia confratilor nostri nu iau lasat să se abate dela listă lor, și urmăre a ei au avut rezultatul de susu pentru noi tare nefavorabilu. În prezentă alegătorilor s-au prezentat în conferința noastră atât tremisii partidei stângace din acestu comitat pen- tru unu compromisu cu privire la unele posturi de oficiali subalterni, cu care însă n'amu potu pacta, nedispunendu si ne asigurândune de mai multe dosori de 25—28, — cătu și doi membrii din o fracie a partidei deákiana, cu care apoi amu și pactat pentru unele posturi, de către ne- au asigurat cu cuvențu de onore despre vre-o 40—60 votori, cu care ei dispunu. — Însă acești domni — și amu observat la alegere ca numai punu nici unu pretiu pre cuvențu lor de onore, fiindca numai trei insă au votat cu noi, cându de alta parte români pre basă solidaritatei încheiată — au votat compactu și pre candidații lor. Ieră o invitație dureră pentru noi.

In siedintăa ultima din 30 Dec. au depusu alesii oficiali juramentulu, să perfețuatu mai multe cause speciale comitatense. De ce-va însemnatate au fostu discussionea asupră adresei proiectata de suscurența ministrului presedinte că respunsu la harta sea îndreptata către municipiu, prin care însemnată repăsirea fostului presedinte și denumirea lui în locul lui András. — Aci confratele Anna și Trombitas, laundu cuventul, intr'o vorbire scurtă mediușă espune motivele din care români nu potu consimti cu o atare adresa de incredere nici fatia cu celu repasită ministrului presedinte sub a cărui redimă s-au votat legile cele mai valamătoare a intereselor naționale: p. e. legea de naționalitate, de unione, legea municipală cu virili etc: nici fatia cu celu nou C. Lonyay, sub care ierăsau facutu proiectul de nouă lege electorală atât de nemultiamită pentru noi, etc., — ne-avendu noi români nici cea mai mică cauză de multămire, — au facutu zelosulu nostru confrate cu consimțirea tuturor românilor proponerea a se trece la ordinea dilei preste acăsta adresa. Fiindu ne acceptata o atare, proponere ienă surprinsu pre toti, nu s'au scîntu reculege, pînă cându sculandu-se Carl Zeyk faimosulu nostru amic și secretarul de statu la ministerul interne declară că acăsta are se fia numai unu actu de courtoisie și nu votu de încredere — unu respunsu, la o epistola de courtoisie, datat în vietăa constitutională — și sustine adresă, și după ce au mai desvoltat cauza nemultiemirei noastre fatia cu regimulu și comenbrulu I. Hossu protopopu în Milasiulu mare, și după ce mai mulți frați

magiari s'au exprimat că și Zeyk ca despre unu atare actu de courtoisie nu se poate obiectă multu, sau votatua acea adresa. —

S'au ivită o discussiune încă și asupră propunerei p. protopopu Gavrilu Popu, ca reprezentanța comunității orașene din Clusiu pentru cătu mai orgină insinuare a Universității din Clusiu să se partănașca decătra acestu municipiu cu acelu adus, ca legislația sa se îngrijește în legea votată, — în sensul legei de naționalitate, — și pentru propunerea studierelor în limbile naționalităților conlocuitoare adăea în cea română și germană. Aceasta proponere însă s'a primitu — fiindu basata pre lege la recomandarea comitetului supremu și a lui Zeyk cu unanimitate.

Cu aceste s'au finită restaurarea comitatului și încheiu partea acăstă a corespondinței mele cu aceea, ca membrii români infatiosindu-se mai toti au și asistat pînă la finea siedintelor și la toate votările au fostu de unu cugetu și o simtire.

(Va urmă.)

Dietă Ungariei.

In siedintăa din 19 Martiu se cetește mai întâi și învățătărea protocolulu siedintei precedente. Notariul Ed. Szenczey publică rezultatul alegării de ieri (comitetului pentru procedură penală prov.) — D. Irányi róga casă că să-i concedă și motivă poimâne proiectul de lege despre pedepsirea abusurilor la alegere. Casă i concedă.

Ad. Lázár interpelăza pre ministrul de justiția în privința relațiilor urbariale pre fondul regiunii. — Dupa acestea se continua desbaterea despre titlu novelei de alegere.

T. Péchy promite a vorbi pre scurta și la obiect: Elu nu poate acceptă titlulu comitetului central, căci proiectul de lege nu e o modificare a legei de alegere din 1848 ci o restrîngere însemnată a dreptului cetățenilor de alegere. L. Salamon vorbesce în același intenție. Alec. Környedy definădă parlamentarismul și fù din partea presedintelui de 2 ori provocat a se tineea de obiectu. E. Hoszár se pronuncia contră duratei legei de alegere separate din Transilvania. Prin acăstă dice elu, se impedează indeplinirea uniunii faptei a Ungariei cu Transilvania. — St. Perczel recomanda eschitarea unui comitet care să complană diferențele dintre ambele partite. — Lud. Szilágyi doresce o lege comună pentru Ungaria și Transilvania și din acăstă cauza nu acceptă proiectul. — In siedintăa de

Sér'a

se continua desbaterea despre titlulu novelei de alegere și încă parte la ea Kállay, K. Kende, Berecz, E. Simonyi, K. Toth și alii opositionali. Încheierea siedintei băntă de 8 ore.

In siedintăa din 20 Martiu se cetește și autentică protocolulu siedintei precedente. — La ordinea dilei vorbesce mai întâi L. Popu. Dupa parere lui titlulu sa se fipseze după rezolvarea proiectului întregu de lege. — Al. Fazekas voiesce să dă tuturor cetățenilor dreptul de alegere, nu pentru ca toți poată săraci și din cauza că suntu indivi și au pretensione la exercierea drepturilor omenești etc. Așa de acăstă mai vorbesc P. Szontágh, M. Iokai, Ed. Horn și alii opositionali. — In siedintăa de

Sér'a

se continua desbaterea. Opozitionalii producă totu felul de lucruri, adese provoca ilaritate în casa prin căte o marturisire naivă. — I. Rákoczy polemisă contră lui Iokai, care a recomandat casei pacea. Vorbitoriu tine luptă contră regimului de unu meritu patriotic. B. Halasz dice: Tacerea e auru acumă și înse vorbă mai diamantă decătu diamantulu (ilaritate); vorbitoriu marturisescă că nu voiesce a capacitate pre nimenea de către ce în casă acăstă nu mai voiesce nime să fi capacitate. (de nouă ilaritate). Elu vorbesce numai și numai pentru de a omori tempulu. Încheierea la 8 ore.

In siedintăa din 21 martie a casei deputaților se cetește și autentică protocolulu. Se facu mai multe interpellări. D. Irányi și motivă proiectul de lege despre pedepsirea abusurilor la alegere; casă să-lu tramita secțiunilor spre perac-

tare. — Urmăză continuarea desbaterei despre titlulu lunovolei de alegere. — I. Ragályi constată moștenirea titlului în viață politica și socială și de către ce cu privinția la proiectul de faca nu se poate scrie că legea în ce formă va fi, astă dăra să se amâne fipsarea titlului pînă la finea desbaterei speciale. — I. Kiss vorbesce o oră întrăgă contra proiectului, contră pactul din 1867, contră voturilor virile și multe alte enumerate lucruri. Elu cetește paragrafi singurătăți ai legei de alegere, pentru de a documenta că nu corespundă titlului. Fù de mai multe ori provocat de presedintele la ordine și încheia cu declararea că votăză pentru Helyf. Așa de acăstă mai vorbesc B. Szluha, K. Ghyczy, Taucsics și Vayda. In siedintăa de

Sér'a

se continua Vajda cuvântarea întreruptă în siedintăa de dimineață; elu pledează în decursul vorbirei pentru sofragiul universal, votarea secreta și incompatibilitatea; polemisă apoi contra diurnalelor fraceșe, cari se încercă a fi ca procederea opoziției e neparlamentară. Dupa aceste provocări de presedintele a se tineea de obiectu cetește vorbitoriu a 2-a oda alui Anacreon, mai întâi în originalu și apoi în traducere ungureșca. Alți vorbitori nu mai sună insinuati. 20 deputați ceru pre mane votarea nominale, cu ce siedintăa se încheia.

In siedintăa din 22 Martiu a casei deputaților se cetește și autentică de asemenea mai întâi protocolulu. — La ordinea dilei sta votarea nominale despre propunerile și modificările propuse la titlulu legei de alegere. Resultatul votării e următorul: 178 voturi pentru propunerea comitetului centralu, 127 contra; propunerea comitetului centralu e deci primită cu o majoritate de 51 voturi.

Referitele comitetului centralu conte I. Szapary cetește introducerea, la parte prima a legei de alegere care passu referințele la recomandă spre primire.

I. Madarasz nu poate acceptă propunerea comitetului centralu, elu propune ca casă să respingă tăierea primă propusă de comitetului centralu și în locul lui să se primește urmatore: tăierea I... § 1. Fia care cetățenii indigeni său naturalizați, care nu sta în prepusul de a fi comisii defrandări, ucidere, fură și în propusul de a fi posu focu, și care a trecut de 20 ani, e alegatoare (Aplause vine la stengă extrema). Mai vorbesc E. Henzelmann și K. Bobory pentru propunerea lui Madarasz și apoi se încheia siedintăa la 2 ore.

In siedintăa de

Sér'a

se continua desbaterea despre § 1. alu novelei de alegere. La desbatere încă parte activă Bl. Orbán I. Vidlicskay, Lud. Csernátony, I. Tisza și A. Csiky; cetește din urmă dice: Noi ungurii amu avutu dreptul comun de votare pre tempulu sanct. Stefanu deja. (ilaritate mare) Dvostra rideti? (domne apăra! la drépt'a) Ascultati deci! Noi amu avutu dreptul comun de votare pre tempulu lui Arpad deja (de nouă ilaritate) Ieră rideti? Noi amu avutu dreptul comun de votare pre tempulu lui Attila deja (ilaritate mare comună) Lu avem pre căndu eram in Scythia (ilaritate). Si cumca strămosii nostri au fostu copii pentru dreptul comun de votare o au dovedit'o, căndu au alesu pre acestu Attila, care au fostu unu generalu mai bunu de com suntu toti generalii M. Sele o. r. la olalta (ilaritate detinutore) Acolo n'avem censu, acolo n'a prelungit unu Schwarz ca să care omu să invete deodata a cetei și scrie (ilaritate colosală) Eu votez pentru Madarasz (eljénuri la stengă extrema). Încheierea la 8 ore.

In siedintăa de dimineață din 23 Martiu a casei deputaților se rezolvă numai petitioni. In siedintăa de

Sér'a

propune Zsedényi ca casă să serbeze dela 27 Martie pînă la 3 Aprilie. Uermenyi voiesce numai 3 zile de ferie. Dupa o desbatere scurtă se primesc propunerile lui Uermenyi. Dupa aceste se rezolvă ierăsăi petitioni și apoi se încheia siedintăa.